

ΣΝΕΒΕΛΕ

Άγνωστον ἔως χθὲς τὸ ὄνομα τοῦτο εἰς πάντας, ἐγένετο διὰ μίαν γνωστὸν ἀνὰ τὸν κόσμον καὶ ἐτυράνησεν ἐπὶ ἡμέρας ἀρκετάς τοὺς τηλεγραφικοὺς ὑπαλλήλους παντὸς ἔθνους, τοὺς στοιχειοθέτας παντὸς τυπογραφείου καὶ τοὺς ἀναγνώστας πάσης ἐφημερίδος. Ἐπειδὴ ὅμως πιθανὸν εἶνε τινες τῶν ἡμετέρων ἀναγνωστῶν νὰ μὴ ἐνθυμῶνται πλέον τὸ ξενόφωνον αὐτὸ ὄνομα, ὑπευθυμίζομεν αὐτοῖς ὅτι διὰ τοῦ ὀνόματος τούτου καλεῖται ὁ ἀνωτέρω εἰκονιζόμενος εὐσαρκος ἀνὴρ, ὅστις ἐνῶ εἶνε ἀστυνόμος ἐκτελὼν τὴν ὑπηρεσίαν του παρὰ τὰ γαλλογερμανικὰ σύνορα, ἔχει φυσιογνωμίαν καθηγητοῦ ἢ ἱεροκέρυκος. Περ' ὀλίγον ἐξ αἰτίας αὐτοῦ τοῦ ἀνθρώπου νὰ ἐκραγῇ ὁ μετὰ τούτης ἀνυπομονησίας ἀναμενόμενος ὑπὸ τῶν κενοσπούδων τῶν καφενείων γαλλογερμανικὸς πόλεμος· εὐτυχῶς ἕνεκα τῆς συνέσεως τῆς γαλλικῆς κυβερνήσεως, ὁ κίνδυνος ἀπεσοβήθη. Ἄλλως τε δὲν ἀπεδείχθη ὅτι συνελήφθη ἐπὶ γαλλικοῦ ἐδάφους.

Κατὰ τινὰ μάλιστα ἔκδοσιν ὁ Σνέβελε, ἐκφυγὼν τῶν χειρῶν τῶν γερμανῶν κλητῶν ὤρμησε νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὸ γαλλικὸν ἔδαφος. Ἄλλ' ὀλισθήσας ἔπεσεν ἀκριβῶς ἐπὶ τῆς γραμμῆς τῆς χωριζούσης τὰς δύο ἐπικρατείας καὶ ἡ μὲν κεφαλὴ του μετὰ τοῦ ἡμίσεως σώματος εὕρισκετο ἐπὶ τοῦ γαλλικοῦ ἐδάφους, τὸ δὲ ὑπόλοιπον τοῦ σώματος μετὰ τῶν ποδῶν ἐπὶ τοῦ γερμανικοῦ· τὰ ὄργανα δὲ τῆς γερμανικῆς ἀστυνομίας εὐρεθέντα πρὸ τοιοῦτου ἀπροόπτου διεθνoῦς ζητήματος, ἀντὶ νὰ κόψωσι εἰς τὸ μέσον καὶ νὰ παραλαβῶσι τὸ ἥμισυ τοῦ Σνέβελε, προὔτιμησαν νὰ σεβασθῶσι τὴν ἀκεραιότητα αὐτοῦ καὶ τὸν παρέλαβον ὁλόκληρον. Ἄλλως τε τοῦ Σνέβελε τὸ ὄνομα καὶ ἡ μορφή πρέπει ν' ἀπαθανατισθῇ καὶ δι' ἕτερον λόγον· οἱ συμπατριῶταί του ἠθέλησαν νὰ τοῦ προσφέρωσι πολῦτιμον δῶρον μετὰ

τὴν ἀπελευθέρωσίν του, πλὴν αὐτὸς δὲν ἠθέλησε νὰ τὸ δεχθῇ. Ἄνθρωποι καὶ μάλιστα ἀστυνόμοι μὴ δεχόμενοι δῶρα κατὰ τὸν αἰῶνα τοῦτον εἶνε ἀξιοὶ νὰ καταλεχθῶσιν εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν περιέργων φαινομένων τῆς ἀνθρωπότητος.

Ο ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ ΣΑΛΕΤΤΑ

Μετὰ τὸ σοβαρὸν πάθημα τῶν Ἰταλῶν ἐν Ἀβυσσινίᾳ, ἀνεκλήθη ὁ διοικητὴς τῶν ἐν Μασσάβα ἰταλικῶν δυνάμεων στρατηγὸς Ζενέ, ἀντικατασταθεὶς διὰ τοῦ στρατηγοῦ Σαλέττα, ὅστις ἀπωλεσθεὶς κατὰ τὸν διάπλουον ἐν τῇ Ἐρυθρᾷ θάλασσῃ καὶ κινδυνεύσας νὰ πάθῃ τὸ τοῦ Φαραώ, ἐσώθη τέλος καὶ ἀνέλαβε τὰ καθήκοντά του. Ἐν Μασσάβα ὁ στρατηγὸς Σαλέττα ἐργάζεται δραστηρίως πρὸς σύνταξιν τῶν αὐτόθι στρατιωτικῶν δυνάμεων, διότι καθὰ φαίνεται, ἡ Ἰταλία βαρέως φέρουσα τὴν σφαγὴν τῶν ἐκυτῆς στρατιωτῶν, μελετᾷ σοβαρὰν κατὰ τῆς Ἀβυσσινίας πολεμικὴν ἐπιχείρησιν, εἰς ἣν προῶρισται βεβαίως νὰ διαδραματίσῃ πρόσωπον ἐξόχου ὁ ἀνω εἰκονιζόμενος στρατηγός. Εὐχόμεθα τὰ παθήματα νὰ γίνωσι μαθήματα εἰς τοὺς ἰταλοὺς καὶ εἰς τὸν νέον διοικητὴν τῆς Μασσάβας νὰ μὴ κάμῃ ὡς ὁ προκατόχος του τὰ πράγματα... Σαλέττα!

